

øget Indtægt, som Theatret har havt, tillige med nogen Besparelse paa Gagecontoen. Naar jeg sammenligner Udgifterne ved Theatret, udenfor Gagecontoen, med de Udgifter, som de Regnskaber for den sidste femaarige Periode, jeg har gennemgaaet, udvise, da finder jeg, at der er meget ringe Udsgt til, at nogen Besparelse paa disse vil kunne bringes tilveie, med mindre der foretages en saadan Reform i Theatrets Deconomie, som der vistnok for Diebliffet ikke er nog'n synderlig Udsgt til. Lægger jeg altsaa dette til Grund for Betragtningen over, hvorledes Theatrets finantistelle Stilling rimeligviis vil være i det forstkommende Finantsaar, saa stiller det sig saaledes for mig, at naar jeg gaaer ud fra det Antal Forestillinger, som nu er betænkt, og den Indtægtssum, som er den højeste, Theatret endnu har havt af sine Forestillinger i noget Calenderaar, nemlig 135,000 Rbd., — hvilken ogsaa af det ærede Ministerium synes at være betragtet som Normalsum med det Antal Forestillinger, som nu kan ventes — og dertil lægger Statskassens Tilskud og de øvrige Indtægter, som Theatret har, — Summen af Indtægten da omtrent vil blive 187,000 Rbd. Gjennemgaaer jeg nu paa samme Maade Udgifterne, Gageudgifterne efter Loven, og Udgifterne til det Deconomistiske efter det foreliggende Finants-Lovforslag, da finder jeg, at Summen af Udgifterne vil blive over 190,000 Rbd.; altsaa vil Følgen deraf være, at Theatret saavidt man nu kan forudsee, i det første Finantsaar vil staae med en Underballance af over 3000 Rbd. Hvorledes skal Theatret kunne dække denne? Det maa jo see ved Besparelse i Udgifterne, og jeg maa erklære det for min Overbeviisning, at jeg, efter det nøie Kjendskab til Forholdene jeg har, idetmindste i en vis Retning anseer det for høist usandsynligt, at der kan bespares Noget, naar ikke Gagebesparelser skulle kunne regnes med, og det kunne de jo efter Lovforslaget ikke, da, hvad der bespares paa Gagecontoen, skal tilflyde Reservesondet. Altsaa, Besparelser ved det Deconomistiske ere ikke sandsynlige, idetmindste ikke i noget saadant Omfang; at de ville kunne dække en saa stor Underbalance. Man maa altsaa gaae ud fra, at der maa kunne tilveiebringes en forøget

Indtægt. Denne Indtægt kan jo tænkes tilveiebragt enten saaledes, at man bliver ved det nuværende Antal Forestillinger, men tænker sig, at der vil komme mere ind ved disse, eller derved at man indrømmer, at der gives et større Antal Forestillinger. Blive vi nu staaende ved det Første, maa jeg gjøre opmærksom paa, at da af Alt, hvad Theatret kan fortjene over 135,000 Rbd., Halvdelen eller 50 pCt. falde tilbage til Statskassen, 10 pCt. tilfalde Skuespillerne og 5¹/₄ pCt. afgaae til Gratificationscontoen, saa bliver der altsaa kun tilbage omtrent 35 pCt., eller lidt over en Trediedeel af hvad Theatret fortjener over hine 135,000 Rbd., som vil komme det tilgode. Følgen heraf bliver altsaa, at Theatret med det samme Antal Forestillinger maatte gjøre Regning paa omtrent at fortjene 10,000 Rbd. mere end disse 135,000 Rbd., hvilket giver en Gjennemsnitsindtægt, der er saa høj for hver Forestillingsaften, at den endnu aldrig er opnaaet, og at det efter Bestyrelsens Ansuelser vilde være aldeles utilbørligt at regne derpaa. Nu siger man: Theatret kan jo give flere Forestillinger. Det er Noget, hvortil der ogsaa i Commissionens Betænkning er tydet hen, og som der fra Bestyrelsens Side ikke er gjort Indvending imod, uagtet den ikke er gaaen ind derpaa i det fulde Omfang som Commissionens Betænkning foreslaaer. Men, mine Herrer! her kommer det i mine Dine svageste Punkt i Ministeriets Forslag. Det vil nemlig vise sig, at Theatret, saaledes som Forslaget er, ikke vil kunne have den mindste Fordeel af at ansætte flere Forestillingsaftener, om det ogsaa for disse faaer en lige saa stor Gjennemsnits-Indtægt som for de sædvanlige. Det maa nemlig erindres, at Theatret ved hver Forestilling, som det giver, har meget betydelige Udgifter; det har saaledes Udgifter til Brændsel og Belysning, til Controlleurer, til Maskineri, til Decorationer, til et meget betydeligt opvartende Personale, og naturligviis ogsaa til literaire og artistiske Arbejder, til Musik og Musikaler, hvilket Altsammen maa stige noget, naar Forestillingsaftenerne forøges. Naar man deler de Omkostninger ved Forestillingerne, som falde paa alle Spilleaftenerne tilsammen, med disse Afteners Antal, da fin-